

Oktober – Händelser förknippade med den andra ankomsten

25 oktober – Jorden avfolkas

Jag såg på jorden, och den var öde och tom, upp mot himlen, och där fanns inget ljus. Jag såg på bergen, och de bävade och alla höjder vacklade. Jag såg mig om, och där fanns ingen människa, himlens alla fåglar hade flytt. – Jer. 4:23-25

Vid Kristi ankomst utplånades de ogudaktiga från hela jordens yta – förintade av hans andedräkt och utplånade av hans härlighets ljus. Kristus tar sitt folk till Guds stad och jorden är tömd på sina invånare. ”Se, HERREN tömmer jorden och ödelägger den, och vänder den upp och ner och skingrar dess invånare.” ”Jorden ska tömmas fullständigt och bli helt utplundrat, för HERREN har talat detta ord.” ”Och jorden har blivit orenad under sina invånare, för de har överträtt lagarna, ändrat stadgarna och brutit det eviga förbundet. Därför har förbannelsen förtärt jorden och de som bor på den är övergivna. Därför förbränns de som bor på jorden.” (Jes. 24: 1, 3, 5, 6)

Hela jorden ser ut som en öde vildmark. Ruinerna av städer och byar som förstörts av jordbävningen, träd som ryckts upp med rötterna och ojämna klippblock som kastats upp ur havet eller som slitits loss ur själva jorden, är kringspridda över dess yta. Djupa hål markerar de platser där bergen har slitits loss från sin grund.

Nu äger den händelse rum som förutsades genom den sista allvarliga ceremonin på försoningsdagen. När tjänstgöringen i det Allra Heligaste var slutförd och Israels synder hade avlägsnats från helgedomen genom syndoffrets blod, då fördes syndabocken levande fram inför Herren. Och i församlingens närvaro skulle översteprästen ”lägga båda sina händer på den levande bokens huvud och bekänna över den Israels barns alla missgärningar och alla deras överträdelser, alla deras synder.” (3 Mos. 16:21) På samma sätt kommer de återlöstas synder, när försoningsarbetet i den himmelska helgedomen fullbordats, att läggas på Satan, i Guds och himmelska änglars och de återlöstas närvaro. Han kommer att förklaras skyldig till allt det onda som han har fått dem att göra.¹

¹ The Great Controversy, sid 657